

valget har i sit udkast foreslået, at fængslingskendelsen »skal anføre de omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne for varetægt er opfyldt«. Som det fremgår af den ændrede formulering af fængslingsbetingelserne i lovforslagets § 762, stk. 1, foreslås en skærpelse af kravene til konkrete holdepunkter for tilstedeværelsen af de fængslingsgrunde, der er nævnt i bestemmelsen, idet »grund til at antage/frygte« ændres til »bestemte grunde til at antage/frygte«. Som en konsekvens heraf foreslås bestemmelsen i § 764, stk. 4, ændret, således at kendelsen skal angive de *konkrete* omstændigheder i sagen, der begrunder varetægtsfængslingen.

Til § 765.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til udvalgets forslag. Som nævnt i bemærkningerne til udvalgets forslag har bestemmelsen til formål at fremme en udvikling, hvor varetægtsurrogater anvendes hyppigere end i dag. Det forudsættes, at politiet, såfremt anvendelse af surrogater kan komme på tale, rejser spørgsmålet herom over for retten og i forvejen undersøger de praktiske muligheder for anvendelse af varetægtsurrogater.

Varetægtsurrogater kan kun anvendes, hvis betingelserne for varetægtsfængsling er opfyldt, jfr. stk. 1. I bestemmelsen er det præciseret, at varetægtsurrogater endvidere kun kan anvendes, hvis sigtede samtykker heri. Herved er bestemmelsen i overensstemmelse med gældende ret. Sigtede vil således f. eks. ikke kunne tvinges til at undergive sig psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling på hospital eller særlig institution, jfr. stk. 2, nr. 4.

Til § 767.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til udvalgets forslag.

Udvalget har foreslået indført en bestemmelse, hvorefter sigtede har krav på, at kære af en kendelse om fristforlængelse behandles mundtlig i appellinstansen, hvis frihedsberøvelsen udstrækkes ud over 4 måneder. Som begrundelse herfor har udvalget anført (betænkningen side 45), at der kan være behov for mere indgående overvejelser af betimeligheden af forlængelse af langvarige varetægtsfængslinger.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag og den anførte begrundelse herfor. I overensstemmelse med en udtalelse fra advokatrådet foreslås fristen for obligatorisk mundtlig behandling nedsat til 3 måneder. Når kæremål én gang har været behandlet mundtligt efter denne bestemmel-

se, synes der på den anden side ikke i alle tilfælde at være samme behov for mundtlig behandling af senere kæremål over fortsat fristforlængelse. De hensyn, som bestemmelsen tilsigtes at varetage, må efter justitsministeriets opfattelse normalt antages at være tilgodeset ved én mundtlig behandling. Ved senere fristforlængelser bør det være appellinstansens afgørelse, om begæring om mundtlig behandling bør imødekommes. En bestemmelse herom foreslås indsat som 2. pkt. i stk. 2.

Til § 769.

Bestemmelsen, der svarer til udvalgets forslag, vedrører spørgsmålet om fortsat varetægtsfængsling efter domsafsigelsen. Stk. 1 omfatter tilfælde, hvor dommen enten ikke ankes, eller hvor spørgsmålet om anke endnu ikke er afgjort. Stk. 2 vedrører de tilfælde, hvor dommen er anket til højere instans.

Efter stk. 1 skal retten, d.v.s. retten i første instans, på begæring tage stilling til, om domfældte (fortsat) skal være varetægtsfængslet efter dommen, indtil afsoning kan finde sted. Har retten truffet bestemmelse om varetægtsfængsling, og dommen ankes, skal ankeinstansen snarest muligt træffe selvstændig afgørelse. Kun i sidstnævnte tilfælde finder fristreglerne anvendelse. § 769, stk. 1, henviser i modsætning til § 769, stk. 2, ikke til fristreglerne i § 767, stk. 1.

Til § 770.

I den foreslåede bestemmelse, der med nogle sproglige ændringer svarer til udvalgets forslag, er i *stk. 2* optaget en bestemmelse om anbringelsesstedet for varetægtsarrestanter, der i det væsentlige svarer til gældende praksis. Efter forslaget skal arrestanten så vidt muligt anbringes på det sted, hvor straffesagen behandles. Er sådan anbringelse ikke mulig f. eks. af pladsmæssige grunde, eller er det af efterforskningsmæssige grunde nødvendigt at anbringe arrestanten andetsteds, kan anbringelse ske i et andet varetægtsfængsel. Efter bestemmelsen er der endvidere mulighed for at anbringe arrestanten uden for varetægtsfængslet, hvis helbredsmæssige grunde gør det påkrævet, eller hvis betingelsen i § 771 for at overføre arrestanten til afsoningsanstalt eller institution er opfyldt.

Stk. 3, der i det væsentlige svarer til udvalgets forslag, angiver, i hvilket omfang og under hvilke betingelser en arrestant kan holdes isoleret under varetægtsfængslingen.

I forhold til udvalgets forslag er bestemmelsen